

เอกสารเผยแพร่ผลการประชุม

พนักงานส่วนตำบล

และพนักงานจ้าง

บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า “องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือนตอนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนตอนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะและหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต่อจากอัตราเป็นปกติ และหรือสำหรับการ

เงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ “เงินเดือนเดิม” หมายความว่า เงินเดือนตอนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในการออกจากราชการ แต่ในการนี้ที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่นเงินเดือนเดิมให้หมายความว่าเงินเดือนตอนสุดท้ายที่

เคยได้รับสูงสุดที่เคยได้ก่อนออกจากราชการและได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ กฎ ก.จ. ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว

“บำเหน็จ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำนาญ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

สิทธิในบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๙ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้ออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ สิทธิในบำเหน็จบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๑๐ ภายในบังคับมาตรา ๑๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด

(๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญหรือถูกจ้างเว้นแต่ในการที่มีข้อกำหนดให้บำเหน็จบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของทางราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ โดยอนุมัติกระทรวงมหาดไทย

(๓) ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนบำเหน็จบำนาญแล้ว

(๔) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือ

(๕) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อนแต่ได้เป็นทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีกโดยเวลารับราชการจะติดต่อกับ

องค์การบริหารส่วนตำบลกาญจนา อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

มาตรา ๒๙ เวลาตราสำหรับคำนวณบำเหน็จ กับบำนาญเดิม บำนาญในตอนหลังจะเปลี่ยนแปลงเป็นขอรับบำเหน็จ บำนาญให้วันแต่งงานปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้วันเป็นหนึ่งปี แทนก็ได

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้ นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลาย ระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้ออกจาก ระหว่างราชการแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ นับแต่วัน ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาของการรับบำเหน็จ

บำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วน ท้องถิ่นผู้นับถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจาก

กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีสิทธิได้รับบำเหน็จ บำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ

กระทำดังนี้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับบำเหน็จไปแล้ว

จะนับเวลาของการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งได้จะต้องคืนบำเหน็จที่ ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออม สิ้นส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

บำนาญปกติแล้ว ให้หักการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับ ราชการใหม่นั้น แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องมี หนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ ใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการและจะนับ เวลาของการต่อเนื่องไม่ได้ กรณีนี้ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่กลับ เข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม เมื่อออกจาก ราชการให้หักการจ่ายบำนาญ แต่ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่า เงินเดือนเดิม ให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และ เงินเดือนเดิม โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับ ราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่อจดหรือ ลดการจ่ายบำนาญ เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญ ดังกล่าว และมีกรปรับปรุงการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ โดยคำนวณจากเงินเดือน และเวลาของการใหม่บวกเข้า ดังนี้

๓.๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และได้รับ

หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตก หอด ไม่มีสิทธิได้รับเพิ่มจากเงินบำนาญ

๓.๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง ออกหรือพ้นจากราชการ นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็น

ต้นไป และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ ของเงินบำนาญปกติ หรือเงิน บำนาญพิเศษ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงิน

เพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากเงินสมทบ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่าย พร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วน

ท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ แต่เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับ

เงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษแล้วจะต้อง

ไม่สูงกว่าเงินเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับ

อยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น

๓.๓ กรณีข้าราชการซึ่งได้ออนหรือถูกสั่งไปรับราชการ ณ องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้

นับเวลาของการรับบำเหน็จบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ

การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ

ที่ไปรับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น คำนวณโดย

เงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ x ๒๕ x จำนวนปีเวลา

ราชการที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑๐๐ x เวลาของการทั้งหมด (จำนวนปีเวลาของการที่รับ

ราชการอยู่สังกัดเดิม + สังกัด อปท.)

(๔) สำหรับการจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ กรณี

ความตาย ให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้ หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาราชการชดเชยหรือไม่ตรงกัน ให้ จนถึงวันถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษเป็นจำนวน เท่ากับ (บำนาญ + เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) + เงินช่วยเหลือ ครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) x ๓

ขั้นตอนการขอรับบำเหน็จบำนาญ

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท. ๑๔ และกรณีข้าราชการส่วน ท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จ หรือบำนาญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดล่วงหน้าได้ เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนด

*การลาออกจากราชการ หาก กทจ.ยังไม่ได้มีมติ ระบุบุคคลลาออกจากราชการ และต่อมาบุคคลดังกล่าวได้ยื่น

หนังสือเพื่อขอแก้ไขวันลาออกสามารถทำได้โดยยื่น ล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือกรณีมีเหตุผล จำเป็นพิเศษ ผู้บริหารท้องถิ่นจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่น หนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วัน และเมื่อ กทจ.ให้ ความเห็นชอบขอลาออกแล้ว นายกเทศมนตรีจึงออกคำสั่งให้ ลาออกจากราชการได้ ตั้งแต่วันที่ลาออก

๒. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่อง ขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับเรื่อง แล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่า ราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๕ วันนับ แต่วันรับเรื่อง

๓. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติซึ่งมี การรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลา ราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จของข้าราชการส่วน ท้องถิ่นได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จะไม่มีสมุด ประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือในกรณีที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญสอบ ไปยังหน่วยราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่เพื่อรับรองเวลาราชการของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อนเมื่อได้รับหลักฐาน ดังกล่าวแล้วให้รับดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ โดยเสนอ ความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ประการใด ให้แก่ใครเป็น จำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด

๔. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับ บำเหน็จบำนาญและเอกสารต่าง ๆ จากองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นแล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้ว รับผิดชอบ